

מסורת הש"ס

(א) לעיל טו: גיטין נה.
(ב) פירות פיו מ"ט, (ג) כ"ח
מג: פ"ט, (ד) פרי חוב' פ"ז
ו. ד"ה ר"מ, (ד) לקמן טו:
כ"ח ק. (ט) וספסל: ל. לא.
(ו) לקמן ק: ושי"ב, (ז) גר
רש"ל נסחמ, (ח) כבודות
נא: (ט) שש ויכ"ב קטט:
י. רש"ל חזקת (כ) ושי"ד
למחרי בדף נג: (ל) שי"ד
לפ"ב

הגהות הב"ח

(א) גם מ"ר הנחל רחל
וגזח ירלדו פג"ל וזנית
פרה נתחק: (ב) שם משום
קצקבר שניו במקומו
עומד. כע"ז מו פ"א
משום ירלדו לא מקרי
שניו כלל. (והסבר חסד):
(ג) רש"י ד"ה משום
אסיה ולא נחזיה ואת
ולדחיה כל ט' פג"ל:
(ד) תוד"ה משום כו' וכל
שבת וכו' סאכריי וע"ש
סאכרי:

הגהות הגר"א

[illegible]

ועליו קיימת חייב להחזירה: וזה אצטג דגוילה קיימת הוא. ועליו
ששנים תקנה שבמי רבי שלח להחזירו: ועל הסדרים. במסכת גיטין.
משום פסידא דבריה שווה רבנן דלויסא. ומיהו
דמי צני לאדורי האיל וגוילה קיימת דבריה: משלם אופס ואם

ויחזיקו (ט) כל מה שגזל ממנה ומה
ההשביעה: **גזילה** חזורה בשביעה.
ממות שהיא עבשיו דיקנות יחזירה
ההדר משלם דמי גזית ועובר כמו
שהיה בשעת הגזילה ולא שנת הגזילה
ההשביעה אלנו ולא שנת הולד דלא
קנים רבי יהודה לכל דמים כשדעת
הגזילה משלם ליהלכ לתמן דאמר
גל הגולמים בריי משעת הגזילה
שלמו: **רואים אופס כליו** היא
חומא אלוו בגזילה. משעת הגזילה
משלם דמים כשעת הקניין. ולקמן (נ"ז)
ומרש בחמי פליגי ר' יהודה ור"ש:
קנסא קנים. שלא יהא חומא נשכר
הגזילה לישול את הכסא: **ונקא**
הגזילה דלא השביעה אללא
חומא. ואתא עומד טעמא משום דשני
נמקומו עומד כחשה נמי הדר
דאיתא השתא וחי טעמא משום קנס'
הוא ושני קני משלם כדמיקר'
(היכא) דליכא קנסא הי"ז איכא
שינוי ומשלם כדמיקר': **והקניא**
דאשמי לגרירותא והיינו כחשה:
נשכרין אומר לו הרי שלך לפניך.
יעבדא כדמיקר' דמי קרקע הדרא
השביעה ואינה גזולה לקנות לגזול
שינוי וליותו ברשותו: **דמי אומר**.
כדמיקר' ואש"י דמהשתא שוי
נשוי לגרירתי נמר אדום: **והכל קנסא**
קנים. במתני' ונכבד דלא
גזולא אלא ואלא חומא הוא לא קני
הוא שוגג הוא: **מראשין רב**. לקמן
בפרקין (דף ט"ז): **בשוגג**. גזול לוקח
מלקח מגזול והשביעה ולא ידע
שהיה גזולה: **מן המסחרין**. מנכסין
היו חורין ולא מנכסין משועבדים:
עירום ושבת פירוס. מן במסכת
יבין (דף מה): אין מוציאין לאבילת
עירום ולשבת פירוס מנכסין
משועבדים מפני חוקן העולם הפסד
לקוחות. אבילת פירוס ושבת פירוס'
ומפרש להו בשנים אחוין (ב"מ ד' ט'):
שט חוב. שטר חוב: **שאלין בו אחריות**.
שאלא שיעבד לו ליה בשעת הלואה
איהו נכסיו ולא כתב לו כל נכסיו
אחריותא ק"ל לפרוע מלוה זה: לאו
שטות סופר הוא. ואינו גובה מנכס'
משועבדים ולא אחריון אין ק"ל אדם
המלוה ומתווי שטא שעבדו נכסיו
ליה והסופר טעה ולא כתב לו
אחריותא אללא דוקא אוליין בטר
שטר: **רבי מאיר**. בשנים אחוין
שט ד' ט'): מלא שטרי חוב אין בזה
אחריות נכסים יחיד לפי שאין ב"ד
ופרעין מהן: **כשהוא גובה**.
הלוקח חזר על הגזול שהגזול נא
ונטול שבו כמות שהוא והלוקח
חזר על הגזול שמכרה לו באחריות:
גובה

דפליגי אס יס לו שצח אס לאו היינו ע'
דעדיפא מיניה משנין בפ' מי שמח (ב'
הא דתניא בפ' ק"ד ד"מ (דף טו.) אס ה
מאיר דלר"מ אפי' יצאה מנגול לית

הספר (כתובות 81): "המקבל עליו לזון בן אשתו ובה אשתו. אף הוא אין נטה מן המזומקטן לה האם"

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

כאן בגדילה קיימת. תימה רועים מאי גולה קיימת איכא וייל
 דאירי ברועה בעמה של אחרים וגנב מכן גיה וחלל ולא
 משום דחשד להרעות בעדות של אחרים דיוון שאין בעמה של
 אין אדם חושא ולא לוי דלאחר פסקא קמא דנבא מיעוט (דף ע"ב):

[illegible]

מאן שמעת ליה דאמר אחריית
לא מעות סופר בו, וא"מ וכן
כללו האי טעמא ה"מ למפרך מאן
שמעת לה דקנים ר"מ וש"מ כדשוגג
קנים ואז לא הוה לר"י לאומי
כדמיא אלף מחתי' דהנזקין (גיטין דף
מח: ושם) דאין מוציאין לאכלת פירות
וה"ל דמכח זה לא ה"מ לאומי דאמרי
כר"מ דהא רבי יהודה נמי מציין
לממר דקנים לרב וצד דאמר דלרבי
יהודה שבה שעת לא הוי הגולה
דגזל אע"א דנשתתת ע"י כגון נטענה
או נמסרה אלל גזלן והאי שבה
השבתה הנוקח היינו נמי שבה שעת
גבי הגולה ויקום צו ר' יהודה כמו
בההיא דלקמן (פ"ב) לרב וצד ווא"מ
דכי טק ליה נמי כרבי יהודה אחמי
מזי לאומי דהשפת ר' יהודה דלא
קנים ליה כולי האי קנים בשעת זה
שע"ג מקום ר"מ דקנים טפי לא
כ"ש מכל טעם טפי ניחא ליה
לאומי מר' מאיר גופיה ר"י:

לדאמא בעל ארמא ושקל ארמא
ושבחה ש"ם בשונג נמי
קנים. ה"מ לשנוי דבשנה היחיד על
היציאה מיידי דההוא לא הוה קנס
דכיון דקרקע אין נגולת דגרמסיה
דמריה אשכניה ולא דמי למעטק
ואפילו לשטחול דלמך צ"ק
דב"מ (דף יד וסע) דלוקח מנגול
ליה ליה שטחא איכא לאוקמי בגון
שקנו מידי דלמך ההם אלף דכלא
הם משוי שפיר (א) אלף דלמך למימך
דקסם שטח משמע הכל בין כנגד
היציאה בין מה שיער על היציאה דהא
ההם גבי פלוגתא דרב ושמואל כמוכר
שדה למיכרו ומנאלת אשיתא עלו

למה לא יטול מן הנגזל מי גרע מיוזר כשדה חצירו שלא ברשות ועוד
 והה' המקשה ודאי ס"ד דטריף כל השבח אף שכנגד היצאה ולפי דבריו
 נח מצד הקרקע והיצאה מב"ח ואוקמינן בגזול וגזול לא אחיז כר'
 קל דהתם איירי בלא ידע שהיא גזולה דכשונג מי האי לא קיטס:
 דילמא

גדלים, לפי שאין קצבין ואין כתובים, והא דתנן בהטשא (כתובות קא:) והיא נזוית מנכסים משוים קט לה מדרו, דפסח קנין למחיבה עומד (שם נא:).

צה.

עין משפט
נר מצוה

וְאֵל מִי פִּיֵּעַ מֵהָלַל גִּדְּלוֹת
הָלַל וְיִפְדֶּינָה מִהַלְלוֹת
מִלְּפָנֶיךָ הַלֵּל אֵל מִכָּל עֵשֶׂן
עַל עוֹשֵׂיֶיךָ חֵיִם כִּי שֶׁנֶּה
סֵפֶר אֵל:
וְיָחַד בְּ מִי וּמִכָּל שֶׁסָּמַךְ
שֵׁיטַת חֵיִם עַל סֵפֶר אֵל
וְכִי קָטוֹ סֵפֶר אֵל:
וְיָחַד בְּ מִי פִּיֵּעַ מֵהָלַל
לְשׁוֹת הַלֵּל יָחַד מִכָּל
עֵשֶׂן מִחַ עוֹשֵׂיֶיךָ אֲדִיִּים כִּי
קֵד סֵפֶר ד':

ב ד מ"י פ"ט מהלכות
גזילה ואבידה הלכה ו
סמג עסקן פג טוש"ע ח"מ
פ"י טעב סעיף א:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

הסכר (בתוכנית 68): אף הוא אינו טון מן המשועבדים, לפי שאין קצובין ואין מחסום, והא דמנן נעשה (בתוכנית 74): היא נוטת מנגוס משועבדין ומני שהיא כבעלת חוב, וכן הוקדו ידע תכנה.

המוקמת לה האם בשקט על מדיו, דשמן קפץ למצינה עומד (מש 68).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones